

NOVININE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske Slovence.
PRIHAJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto vsakoml na njegov naslov 6 K.
Sküпно v edno fano 4 K.
Cena Novin v Ameriko je na leto 12 K.
Cena ednoga drobca je dema 6 filerov.

VREDNIK:

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. v Crensovoih, CSERFÖLD, Zalamegye.
K tom! se more pošlati narečnice i vel dopisl, nej
pa v tiskarno.

Vsi naročniki tak domaši kak ameriškanski
dobijo k NOVINAM brezplačno vsaki mesec
„Marijin List“ i na konci leta „Kalendar
Srca Jesušovoga.“

Zahvalnost po sv. obhajili.

„In odprle so se njima oči, i sta ga spoznala.“
(Luk. 24., 31.)

Kak je to, ka sta vučenika v Emaus idočiva Jezusa po celoj poti poslušala, si ž njim zgučavala pa li ga ne mogla spoznati, pri večerji pa sama lomitev krūha njima je že odprla oči? Sta ga prle ne dobro gledala? Nasprotno. Prle sta ga ravno bole vidila zato ka je den bio, zdaj pa, ka je noč nastanola, sta slabej spoznavala. Pa le se pripeti nenavaden dogodek: v noči, kda ne vidita, spoznata človeka, koga vudne, kda je z njima šo, nesta. Nenavadna reč je to, ali mnogopomenljiva za nas. Če ne ga vere, niti pri belom dnevi se ne vidi Bog, če pa smilenje mam, jo dobimo, ka še v trdoj tmici ga vidimo. Zato sta njidva nej spoznala Jezusa vudne, ka sta ne vervalo v njem; ves njidva guč dvojnost odkriva, nesta mela stalne, prave vere v njegovo vstajenje, to je v njegovo božanstvo. Ali kak sta smilenje pokazala, ka sta potnika posili na stan prijela, sta dobila nazaj zgūbljeno svetlost vere, spoznala sta ga pri lomljeni krūha. Smilenost do Jezusa nam da njega spoznati, oj kažimo jo v velikoj meri, ka mo mnogo vredni ednok viditi iz neskončno velike lepote njegove.

Smilenost do Jezusa! Kak i kje njemi jo naj skažemo? Ve je ne potnik več, kak je tedaj bio! Ve ne potrebūje jesti, se zoselo z zemlje v večni dom, kde ga narahnja i napaja neskončna nebeska blaženost. Istina je to. Ali ne pozabimo, kda je v Emaus šo, je že tūdi ne potrebūvao jela i pila, njegovo telo je te že odičeno bilo i plavalo v nebeskoj radosti, pa li je sprejeo ponūjeni stan i ponūjeno večerjo. Zakaj pa dela te to? Ljūbezen ga sili, ljūbezen do nas. On sam mi razjasni to pitanje z svojimi milimi rečmi: „Radost mi je,

naj morem z človečimi otroki biti.“ (Preg. 8., 31.) To njemi je dalo potniško palico v roke, ta ljūbezen do naših nemrtelnih dūš. Rešiti šče on nas zato ka z nami šče biti i da mi nemamo gorprikazati zroka, zavolo šteroga bi nas dužen bio rešiti, zato se nam ponūja za potnika, za potnika pomenjkanje trpečega, ka bi nas geno z svojim siromaškim stanom na smilenost, štero je on dužen povrti poleg svojega božjega obečanja: „Blaženi so smileni, zato ka smilenje zadobijo.“ (Mat. V. 7.) Smilenim smilenje obeče i da tūdi, zato ka boža reč ne more minoti. „Neba i zemlja prejde, moje reči pa ne prejdejo.“ (Mat. XXIV. 35.) Da sta dva vučenika smilenje pokazala njemi potniki, sta najveške smilenje dobila od njega, vero i po njej njega samoga, njegovo presveto telo, v štero se je krūh po blagoslovi spremeno, kak sv. očaki razlagajo. Odket se je pa podao on na pot?

Od svojega doma. I te dom je bio grob njegov. Z groba ide na pot i išče smilena srca. Pa znate vi za grob njegov? Na oltar se zglednite, na sveti tabernakl, to je grób Jezusov. Sem ga položi maticerkev, kak ga je nekda mati Marija v grob. Ali povejte, je mrtvec bole mirno v grobi, kak Jezus tū? Se gene od sebe sv. hostija? Pa ne je morebit skrit pred našimi očmi prebivalec tabernakla kak mrtvec groba? Pa ne diče, se ne deré okoli oltara vse tak, kak okoli groba, kak da bi živoga tū tak ne bilo kak v grobi ne? Tabernakl je tūdi grob samo z tem razločkom, ka je tū vsikdār živ Jezus, v Jeruzalemskom grobi je pa dva dni mrtev ležao i samo na vūzem je oživo. Z tabernakla ide Jezus vō po sveti i išče smilena srca, ka bi smilenost mogo z smilenostjov, z verov plačati. Ga ne vidite kod hodi? Ne, ne vidite ga, kak Emauskiva vučenika, ne zato ka ne-

mate žive vere v njega. Oj bodite zato smileni do njega, ka jo dobite, ka de ga vendar vredni enkrat gledati.

Vi mislite, ka bom jaz vam zdaj smilenost do siromakov priporočao? Ne. Čeravno je istina to, ka kaj siromaki, pa še tomi najpozadnjješemi včinimo, Jezuš i včinimo, zato ka je on pravo to, jaz vendar nemam v misli te smilenosti. Do samoga njega, ki z oltara stopi i potūje po sveti, do njega bi rad vlejšao v vaša srca smilenost. Potūje pa on na dva načina draga dūša: z tebov i z drugim. Smilenje njemi kaži zato, tak kda z tebov, kak kda z drugim ide. Jeli razumiš me? Smilena bodi, draga dūša do Jezusa, kda se ti prečistiš i kda se drugi prečisti. Glej, te najlepši i najdragši i najbolši i neskončne ljūbezni pun Gospod se je zdigno z groba, z oltara i prišo k tebi pa k drugim i potūje z vami. Ide z tebov, ide z drugim po poti. Ti znaš to, ti verješ to. Pa vendar kaj delaš po poti po sv. obhajili, kaj delaš ti i kaj delaš s tistim, ki se je prečisto? Vučenika sta si pogučavali z njim od božjega kraljestva, od njegovoga trpljenja. Glej, to je že milenost. I bila bi ta smilenost, če bi njidva samo svoja dugovanja naprejprinašala, njega pa ne bi k reči pūstila? Jeli da ne. Gledaj trdokorna dūša ti, gledaj nepošteno srce ti, gospod nebe i zemlje potūje z tebov, na vūstah se ti blišćijo še kapljice njegove krvi, po dūši se ti razleva še nepopisna lepota, svetloba, angelje te čūdeč se prevajajo, ka si grešno stvorjenje vredno postalo prebivališče biti Stvoritelja, kaj je njim svetim dūhom ne dovoljeno, pa ti reči ne voščiš svojemi Gospodi. Ideš z Gospodom po poti, pa niedne reči njemi ne poveš, niednok ga ne pogledneš; ide tvoj bližnji ž njim z cerkvi, ti znaš to, si ga vidila klečati tam pred tabernaklom, pa ne pogledneš Gospoda pri

njem, ga poglednoti ne daš, ne pustiš guč na Gospoda obrniti, ne ti je povoli misel na njega. O tesna i nesmilena srca človeča! Komaj požréte sv. hostijo, že bežite z cerkve, komaj stopite prek praga cerkvenoga, že vas vse zanima samo on ne, ki je više vsega. Pa kak njemi ne voščite reči po poti, tak njemi tem menje voščite stem v svojoj hiši. Ste njemi pravili kdaj, kda ste od sv. obhajila k pragi svojega doma prišli, kak vučenika emauskiva: Gospod ostani z menov? Ste ga silili, kak njidva, naj stopi notri? Ste pravili kda sveta: dober Jezus, ti si se ščista meni dao dnes, oj tebi se jaz tudi popolnoma prekdam? Hiša, v štero stopim, tvoja naj bo, deca, štero si mi dao tvoja naj bo, z imanjom, štero si mi posodo, ti ravnaj? Ste pravili kda tak? Ste mislili na den večkrat na svojega prevelikoga Gosta, ali stene svojo dušo naklali že na den prečiščavanja z velikimi posvetnimi, grešnimi, telovnimi misli, ka je on v njej več ne meo mesta i je mogo pobegniti ž nje? Siromaški, pomilovanja vreden najboljši moj Jezus! Pa bi duže jaz tak nezahvalen bio? O ne, nikdar ne! Mené naj ne dojde vočimetanje: „*Vol spozna svojega gospoda i osel jasli svojega gospodara, Izrael pa ne pozna mené, i ljudstvo moje ne razmi.*“

Jaz spoznati ščem tebe (Is. I. 3.) dober Jezus, kda boš potúvao z menov, ali z drugim, gučao bom od tebe i za tébe, to je samo takše, kaj de tebi na čast i te ne pustim vkraj od moje hiše, od mojega dela, od moje dece, od vsega mojega. Nikdár nej Jezus dober, nikdár nej, nikdár nej! Svetniki nas tak včijo, ka edno jedino sv. obhajilo má takšo moč, ka človeka posveti, da sveti ostane i nikdár več smrtno ne zagreši. Ka niti vnoga sv. obhajila to pri dostih ne dosegejo, je zrok nezahvalnost. Jezus je pravo: „*Ki ma, njeni se dá, i de obiljavao*“, to je, ki spozna, ka má pri sebi Bogá, ki je zahvalen, on dobi vsikdar več, „*ki pa nema, še kaj má, se njemi odvzeme*“, (Mat. XIII. 12.) to je. sv. obhajilo, da je nezahvalen, njemi vsikdár menje milošč prinese, nazadnje se njemi pa ešče ščista odvzeme, nevreden postane. To čaka i na mene, če bom nezahvalen, če bom pa smilen, spoznam po njegovih darah vsikdar bole Jezusa. To smilenje do Jezusa potnika obečajmo zdaj. Obečamo, ka mo celi den, kda se prečistimo, mnogo mislili na njega si ž njim pogučavali i drugim, ki so srečni bili kak mi, tudi to zahvalnost voščili.

Bojna.

Jezus je dober pastir. To čemo v dnešnjem evangeliji. On sam pravi to od sebe i posvedoči njegove reči veliki pétek, kda je darúvan za svoje ovce, naše duše na grozno smrt. Zdaj žive opet, ali izdaj je dober pastir: išče svoje ovce i se darúje za nje. Samo, žalibog, mnoga se ne da dočakati, odbeži, vujde, druga pa zanemari njegovo daritev, sv. mešo in obhajilo. Prosimo smilenje za oboje. Molimo za povrnjenje grešnikov k njegovim odičnim ranam dnes, prosimo dobroga pastira Srce, naj se odpre tistim, ki ga ne pohajajo i tistim, ki njegovoga glasa neščo poslušati to je za neervajoče i mlačne kristjane. Njegova roka daleč segne, njegovo Srce se neskončno široko zna odpreti vúpajmo se. Samo en Očanaš v te námen zmoliti, nas mesece zna k miri bliže prinesiti i dokončati te grozen boj, od šteroga zadnja poročila so sledeča:

Rusko bojišče. Potom, ka smo pri Stochodi više 10 jezer Rusov zgrabili i mnogo strliva zaplenili, je mir na tom bojišči. Tudi je veliki sneg spadno v Karpatih. Ruse je ta naša zmaga tak prestrašila, ka kričijo: domovina je v nevarnosti.

Francozko bojišče. Angleži so pri Arrasi Nemce, premagali, vnogo strliva zaplenili i više šest jezér jih vlovili. Dve divisiji sta jako dosta trpeli. Tri mile so dale prišli ztem Angleži. — Na Reims so Nemci v 24 vórah 7100 granatov pustili. — V Belgiji so Angleže Nemci nazaj porinoli.

Na morji se ladje dalje potaplajo, edna nemška vojna ladja se je tudi.

Na drugih bojiščah menjši spopadi.

Misijonski glasi.

V našem kraji ljudstvo jako rado pijé, kaj je zaistino že ne potrebno. Penez da za tisto ta, kaj žeje ne pogasi, teli i duši pa većinoma škodi. Za šalico teja plačajo 1 kor. 60 fil., pa samo v ednoj krčmi se jih do 100 spiže po nedelah; za kúhanoga vina liter plačajo 10 kor., za butelijo šampanca pa 14 kor. K tomi še kartajo. Od Boga na dobro dani penez kak krmi pečenke za húdoga dúha! To prinasa v žalostnom bojnom časi. Prek morja v poganskih krajeh pa se deca ne more okrstiti, zato ka nega penez iz naših krajev. Tam se dete more odkúpiti, če njoj oča merjé, ovak se ne more krstiti i da se odraščena krstijo, more njim misijonar dati še obleko i hrano. Z koj pa da to i plača odkúpnino če doma se to tázapije? H krsti ednoga deteta potrebúje 24 kron. Kak lahko bi darúvali to naši šampanski

bratje, še bole pa sestrice tejske! Z nerednov pitvinov si vužigajo krv, kak da nečistoče prinasa ne bi bilo, siromaške svoje poganske brate i sestre pa nehajo mirati brez krsta. Ste od Boga zato dobili blagoslov v teh krvavih letah? Sodite sami.

Betežnike, sirote prinesejo k misijonarom i misijonskim sestram. Ali da ne ga sredstev, morejo je odposlati i z tem je ne nehajo samo v trpljenji, nego tudi v poganstvi. Bolnišnice, sirotišnice, keliko dúš bi rešile, a ne morejo je, da se žalodec i gut več štima, kak njihova nemrtelnost, kak njihova nesrečna večnost!

Zdaj kda so naše misijonare i misijonarke odegнали Francozi i Angleži, morejo je domačini nadomestiti. V te namen so nastavili semenišče v Katigondi v Afriki, kje se 16 zamorcov vči za dúhovnike i so že vsi oblečeni. Vse navdúšeni so za božjo čast ti mladi leviti, ali brez pomoči moro svoje šole dovršiti?

Sestra Berhmans piše iz Madagaskar otoka, ka zavolo siromaštva do mogli sirote iz sirotišnice domo k poganskim starišam pustiti. Krščansko, Jezusa poznajočo deco, ovčice male med zgrabljive vuke, šteri do je še z bitjom silili nazaj v poganstvo, nazaj na pot teme i pogubljenja. Oj zmislite si na té sirote, kda vaš na pilo rata hudi dúh, rešite te sirote, obdržite je za Kristusa z svojim zatajüvanjem.

Mojim mladim prijatelom.

Ti moj mladi prijateo šče v školo hodiš. Zdrav si kak riba v bistroj vodi; to ti vidim na svojem mladom, vsigdar rdečkastom lici. Kak roža se mi vidiš, štera se razcveta.

Denes je nedela. Poldné je minilo in ti prosiš tvojo lúbo mater, naj te pusti malo vó-ta k vodi ali pa v log. Kak dobro mater maš, kak te rada ma: dovoli ti in ti odbežiš na lehkkih nogah...

S sunčnim zahodom prideš domov kak pa, lačen. Pa ka ti jé? Ka si tak bleđi? Kde je svoje zdravo ličce? — Ne vüpaš mi povedati: Sram te je. — Odkrito mi povej: si kadio? — Ne vüpaš mi povedati. No či mi ti neščeš povedati; te ti jaz povem ka se je s tebov godilo: Kadio si!! — Zakaj? — Tudi to mi ne vüpaš povedati. Naj bo; ali zdaj si sedi k meni pa me poslušaj, jaz ti vse povem kak se je v tebov godilo.

Vüni si vido „velike“ dečke. Vsakši je meo cigareto v vústah. Za njimi so ostajale meglice dima. V tvojem mladom sreči se je obüdila želja, da bi že skoro prišeo tisti čas, ka bi tudi ti kadio, kak tei veliki dečki. Rad bi že bio v njuvih vrstah, nekaj več kak tvoji vrstniki. Šo si pa si si kúpo za 4 filere dve cigareti — pa si kadio! Zdaj sam pa nekaj več! Ali komaj si dvakrat potégno, ti

je v želodci pa v glavi že nej dobro bilo. Te si si pa mislo: Ka bi me ta edna mala cigareta mogla premagati? — Potégno si šče izdaj dvakrat. Ali zdaj je zadosta bilo, več si nej mogo. Tvoj nepokvarjeni želodec je nej mogo več prenašati... Zdaj si pa domov prišlo-laćen, pa glava te boli! Nej moj mladi prijateo, ka je tak bilo? — Ka ti pa zdaj povem, to si vzemi k srci, pa boš potli v življenji rad, ka si me bogao.

Kaditi, to je pred tvojimi očmi nekaj vitezkoga, nekaj možkoga. Veseli me, ka tvoje srce hrepeni po nekaj takšem, ka je nekaj več. Ali moj mali in mladi prijateo, ti si si ravno tisto zvolo, kaj dela velikoga, starejšega za maloga, zato ka kadilec ne spravi vküp iz vseh svojih moči niti teliko moči, ku bi se mogo odvaditi, — kakšté bi rad. Tudi on je negda tak bio kak ti v svojoj misli. Ali nišče ga je nej opomno, ka je to nej nikše vitežtvo liki slabost. Jaz ti pa povem nekaj drugo, nekaj zaistino viteškega. Zaistino vitezko bo to, skleneš, tak skleneš ka nikdar ne prelomiš svojega sklepa: Jaz nebom nigdar kadio! — Či boš koga vido, ka kadi, si misli sam pri sebi; mlajši sem, ali vékši pa močnejši li v svojoj voli. Či de ti pa kda šteri pajdaš pravo, zakaj ne kadiš, jemi možko povej: Zato ka jaz tak ščem. Jaz ščem, ka nebom kadio. Zato ka sem nekaj več kak vi, pa to ščem zdržati, Marija naj mi pomaga! Moj mladi prijateo, ravno tak skleni z žganicov pa vinom, pa boš vido, tvoje lice ostane rdéče, zdravo. Valao, boš za nekaj več pred ljudmi pa pred Bogom!

To ti povem jaz, tvoj najboljši prijateo, šteri sam ravno tak skleno, pa sem zdaj veseli.

J. G.
mladi vojak

Dom i svet. — Glási.

Bojna napoved Kube. Otok Kuba nam je tudi boj napovedala. Prle je slišo te otok pod Španjolsko, ali l. 1898 po zgubljeni španjolskoj bojni je prišo pod ameriansko oblast z otokom Portorikom vred. Prebivalcov ma nekaj više od dva milijona, ki so katoličanci. Krajina je nezmerno bogata. Tu se delajo fini Guba, Portoriko i Havanna cigarje. Havanna je glavno mesto otoka. Kadilec do mogle en čas sline teči po dobrih cigarjih iz Kube. Zvün te neprilike, nam druge nesreče ne prinesé bojna napoved Kube.

Amerika. Naše ljudi v Ameriki ne zaprejo, slobodno se prosto gibljejo, ali brez dovoljenja ne smejo odpotovati, do vsi prešteti i v zapisnike spisani i od bojnih postaj strlivodelnih fabrik najmenje 15 kil. oddaljeni. Če bi pa šteri kaj poskuso proti državnimi miri, bo zaprt i spravljen v kraj, šteroga predsednik določi. 65 Nemcov so že zaprli. — Do 100 nemških ladij je amerika zasegnola. — Panama ljudovlada je obečala pomoč Ameriki proti nam. — Jüžna i srednja amerika z Severnov drži i se pri pravlja proti nam.

Naš Sküpní vojni minister, baron Krobotin je odstopo.

Pod orožje stopijo maja 14. od 1886 do 1872. rojeni, ki bi mogli aprila 16. oditi.

Mrtev je: Dr. Berger Ignac, vpok. pleb. szentgyörgyvölgy-ski bivši državni poslanik, na koga so na Bakši naši Slovenci negda tudi glas davali. — *Krajcar Šandor*, poštar v Rankovcih. 37 let je vestno vodo rankovsko pošto pokojni; dužnost svojo je verno spunjaval. Trezen, reden človek je bio, ali da je že v mladosti v takšo družbo prišo, štero na vero malo da, — pisac je bio, — je on tudi slab bio v veri. K spovedi ne je hodi. Ali dober Bog ga je na skradnjo vüro ne ostavo, zadobo je milost, ka je pobožno sprejao svetstva za vmirajoče. Mislimo i vüpamo se, ka njemaj je to veliko miloščo pomagalo to tudi spraviti, ka je naše pobožne slovenske liste jako priporačao, šterim je pa v začetki tudi velikisovražnik bio. — Molimo za obe düši.

Pretrgali smo zvezo z Amerikov. Amerianski poslanik je odpotüvao z Beča, naš pa z Washingtona.

Pruski knez Fridrich Karol, šteroga so Angleži zgrabili, je li mrtev, kak španjolski Kralj poroča. Krv njemaj je znotraj stekla.

Vojaki roparje. V Monošterskoj okolici so že dugši čas pri vnoгих hišah ropali. Zdaj se je posrečilo tri ropare zgrabiti: vojaki so, ki so od svojih polkov odskočili. Bilo jih je šest, trije so vujšli brž na Štajar.

Grozovitost hromoga vojaka. V Stan-kovi poleg Ženavec je Cotter Janoš, hromi vojak moro bogatoga kmeta Preininger Jožefa z ženov i hčerjov. To je prle še oskruno. Podivjani človek je celi hram spremetao, ka je iskao peneze.

Naš apoštolski Kralj je z Kraljicov pohodo nemškoga Casara i casarico. Namen obiskavanja je tudi sklenjavanjemirü.

Finnska si je apr. 4 sama določila, na kakši način se šče vladati. Odredbe zadnjih 30 let, štere je carska oblast izdala proti pravici Finncov, so vse zbrisane. Finnska je dobila nazaj svojo samostojnost, kak prosta država šče z prostov Rusijov v nerazrúšljivoj zvezi ostati kak prinas Hrvatska z Vogrskim.

Ruska vojska šče boj dale pelati, ali žele ljudovlado, to je mesto casara predsednika.

Tolvajija. V Búdincih pri Bedič Petri so tolvaji že dvakrat živež porobili, ka sirote so mogle blažene svetke pomenjkanje trpeti. Stari 85 let star glühi človek pa ženske so samo pri hiši, zato je tak batriven bio zanikojni tat. Zaistino žalosto!

Niklasti 20 fiterje samo do konca toga meseca volájo! Pazite.

Posebnoga mirü Rusi ne do sklenjavali, čeravno to neso svojim zaveznikom znova obečali. Nego pripravniki so od mirü gučati tak z svojimi zavezniki kak z Nemčijov.

Čárovo imanje je nova vlada vkrajvzela i je pripisala k državnimi imánji.

Nemška casarica odda svoje kinče, naj more tem več pomagati zmučenoj domovini.

Naš novi domobranski državni tajnik je podveliki general *Tabajdi Koloman*. Iz prostoga veškoga notariuškoga sinü je postao tak veliki gospod. Zdaj ma petdeset let.

Otoke Antille so Danci Severno-Ameriki odali. Te dni so razobesili obprvin ameriansko zastavo na otoki, šteromi je novo ime: *Virgon Island of United States*.

Čarna kava se prinas po odvečerkah ne sme duže tržiti.

Na misijone so darüvali: Koštric Jožef z Žizkov 4. k. Družbe M. 7. Radosti z V. Poláne 18 k. 90 f.; Djura Treza z G. Bistrice 4 k., Perša Magda z Žizkov 2. k., Roš Andraš i Smodiš Matjaš z Beltinec, vsaki 10 k., N. N. 1 kor. 10. f.

Slovo vzemejo od svojih dühovnikov, vrednika Novin, vesele slovenske krajine, od štere se odtrgnejo kak kda na poli najlepše cveteče rožice kosa pokosi, od cerkvic slovenskih, od starišov dedekov, mamc, sester, bratov, rodbine, botrine, sosedov znancov, prijátelov, pajdašov, čtevcev M. Liata i Novin pa vseh Slovincov. Vsem se zahvalijo za dobrote i prosijo vseh molitve. V Marijino varstvo zročeni idlo veselo branit domovino, še pripravni so vmreti za njo. Marijo si zvoljio za vodnico. Ono naj vodi tudi njihove domače, ka mladina čista ostane. Obečajo svojim dragim domačim, štere so povrgli kak drobne ptüice v starosti, slabosti, ka če se vrnejo nazaj, njim plačajo vse njihove trüde, do njim verni do hladnoga groba, naj njim samo odpüstijo vse njihove razžalitve. *Stanko Mihaly i Vinčec Jožef z Trnja, Horvat Martin z Črensovec, Prša Ivan, Lebar Anton, Vinčec Stefan z M. Polane, Bohnc Jožef z Gomilic, Zenkovič Stefan z Hotize, Cigan Jožef z Kapee, Malačič Stefan z Filovec, topničarje slovenski v trdnjavi.*

Obeso se je v Püconcih Šoštarec Ferenc, 72 leten stavec. Nevzdravljiv beteg ga je spravo v to nesrečo! Živo Jezusova vera širi se, te ne bo samomorov:

Zgrabljeni tolvaji. V Črensovcih v gornjem kraji so odnešeni küri, ali hitro so to okradjenci vpamet vzeli

100 litrov domače pijače

Elpis!

vkrepčevalne, tédne in žejo gaséče si more vsaki sam napraviti za male stroške. V zalogi so: ananas, jaboka, grenadina, maline, muškatele, meta, pomaranče strašnica in višnja. Neuspeh izkljüčen. Ta domača pijača se pije po leti mrzlo po zimi pa vroče namesto ruma. Snovi z natenenim navodilom stanejo K 12 poštnine prosto proti povzetji. Za kmetijstva, vekša hišna gospodarstva, delavnice, tovarne i. t. d. je to sredstvo velikanske vrednosti, ker se delavci s tov pijačov okrepeajo ne da bi bili pijani ali pa da bi zgübili na delavskoj zmožnosti

Janez Grolich, drogerija „pri angelju“ Brno šte. 85. Moravsko.

i se paščili k brodi, kje so svojo stvar pri adrijanskih dečkcah najšli, šteri so jo šтели na Štajar spraviti. Starejši tolvaji so odišli, zdaj so mlajši nastanoli, tolvaj pač biti more. Starišje, komi je to sramota i greh?

Rusija. Nemir še zmerom trpi. Zdaj se hapijo pali kmeti puntati, prle so se pa delavci. V grofovsko grade vdirajo, ropajo, gospodsko imanje pa si osvojavlejo. Vlada je vstanovila zdaj poseben odbor, šteri de zahteve kmetov preiskavao i njim k roki stao. — Stranka za boj vsikdar menje veljave ma, mir zahtevajoča stranka pa močno rasté. Vojska i socialisti ščejo mir, ne pa tūje države, kak *Miljukov*, zvūnanji minister. — Stranka kadettov je kre ljudovlade, to je večina dozday nešče nazaj casarstva. — Bogati Srbi i Romani so mogli zavolo pomenjkanja živeža povrči Rusijo i se odpelati na Francosko ali Švicarsko. Anglija je ne pūsti notri. — Anglija žele dobiti en del severne Rusije. Pogajanja z vladov tečejo še. To pa šče zenkraj proti Nemcov z drūgi kraj pa, naj razširi svojo oblast še na té kraj sveta.

Nemčija. Nemški casar je odredo, naj se priprave naredijo v Prusijo za neposredno splošno i skrivno volilno pravico. To teliko pomeni, ka de vsaki moški, je bogat ali siromak, meo pravico glas (votum) dati na koga šče. To glasūvanje de se pa vršilo skrivno, to je zapiše volilec tistoga ime na cedilo, koga šče i ne de trbelo glasno povedati, na koga da glas.

Strelo se je Knez Odescalchi Zoard, vogrski velikaš, zato ka se je odkrilo, ka je vkano vojsko, šteroj je iz svojih fabrik vnogo reči dovažao. — Mirna dūšnavest in pa pokora ne poznata samomora.

Dar vojakov. „Priletni vojaki vam z dobroga srca drūjemo 25 k. na podporo M. Lista in Novin pa 10 k. na samostan: *Špilak Stefan* z Bratonec, *Zver Mihal* od Lipe, *Hozjan Jožef* z M. Polane, *Hozjan Andraš* z Adrijanec, *Maučec Ivan* z Gančan, *Baligač Janoš* z Beltinec, *Seruga Ivan* z Melinec, vsaki 5 k. domobr. 20. dpp. — (Bog lepo plati na preobilnoj podpori! Vrednik.) — Z ednim vam tūdi naznanjamo, drage naše žene, ka radi trpimo za vas, še mréti smo pripravni, oj ve pa molite za nas. Veselje naše se tū le hitro skadi, ma mnogo sovražnikov. Spomlad, štera se nam būdi i nam srce v radost ziblje, se prehitro v žalost pogrozi. Ptičice, štere nam spevlejo, odganjajo granate, rožice, štere nam precvečejo i dišijo, zasipavajo šrapneli, veselje naše do matere nebeske, Dev. Marije, nam pa kalijo pūsti jeziki, šteri dobra ne vejo spregovoriti. Oj molite za nas, ka ostanemo mi slovenski vojaki srčni junaki Marijini, ka obladamo greh i kraljevski, ka zmagamo za domovino. I tūdi ve, deklice Slovenske, kda te gredice kopale, rožice sadile pa spevale lepo: Marija, Marija, hvaljena najbo: mislite tūdi na nas, spevajte Mariji na čast za nas.

Pozdrav pešilajo: *Marič Matjaš*, desetnik 20. dpp. z Adrijanec, vsem dūhovnikom; *Puhan Štefan* i *Golob Štefan*, telefoništa pri 13. dpp. starišam, bratom, sestram, vsem Slovincem, posebno naročnikom Novin; iz visokih gor se milo zgleđavata proti domačoj zemljici, molita za svoje drage i to tūdi od njih prosita; *Schadl Jožef* podd. tel. pri 34. dpp.; žalostno njegovo sree je žmetno čakalo slovensko čtenje; to ga zdaj najbolje veseli ka more v svojoj maternoj reči slovenski navuk šteti; *Maučec Ludovik*, z Beltinec, *Maučec Martin* z Gančan; *Čeh Ivan* z M. Polane, topničarje, celoj slovenskoj krajini; srčno veselje majo nad poslanim dobrim čtenjem, greha se bodo skrbno ogibali, naj odičeni Jezus čem prle podari zburkanomi sveti blaženi mir; *Kolenc Stefan*, 14. topničar, z Gomilie, starišam i vsem domačim; do srea genjen misli na mili rojstni dom i pravi vsem domačim: zbogom; *Geder Janoš* z Topolovec, *Ūlen Jožef* z Rankovec, *Bokan Peter* od Sv. Jūrja, *Keréc Janoš* z Koprivnika, *Meneigar Mihel* od Sv. Jelene, *Škerlak Matjaš* od Grada, od železniškoga polka, vsem svojim dragim domačim, rodi, dūhovnikom; *Geder Jožef*, letalec, z Korošec; *Škafar Matjaš*, četov. z Beltinec; *Balažic Martin*, pionér, z G. Bistrice; kda mile zvezde brodi na nebi, ga dūša pela pred zvezdo na morji našega življenja nam pot kazajočo pred Dev. Marijo i prosi mile Slovence, naj prosijo to jasno zvezdo za blaženi mir; *Kovač Janoš*, pešak 104. bataljona, materi, sestram; v ledeni strelnih jarkah prebiva, ali toplejši postanejo tu, kda do rok dobi M. List in Novine; te že ga obdajo Čehi, Polaki, Vogri, Nemci i vsem tolmači naše mile spise i občūdūjejo lepoto slovenske reči pa bistro glavo Slovencev, ka se vsaki jezik tak hitro navēijo; *Mukič Ludovik*, Marijin List njemi dūšo tolaži i ga šuva greha, radi ga čiteje še Slovaki, Vogrom ga pa razlaga; *Štesl Franc*, sapōr, z D. Slaveč, vsem Slovincem, posebno našim naročnikom; Novine so ga od kartanja vkraj spravile, dokeč drūgi kartajo, on čite in na Boga misli; *Glavač Jožef*, stražamešter, *Glavač Stefan*, *Lebar Mihal*, *Matjašec Stefan*, četovodja, z Beltinec, *Marič Matjaš* desetnik z Odrijanec, *Pūčko Martin* z Gančan, Ūrnovojniki 20. dpp.; z popolnim vūpanjom do Srca Jez. ido na bojišče že štrtikrat; to najbolše Sree jih je dozday obranilo; v podporo dūševno prosijo naše dobro slovensko čtenjé.

Prsne bolečine so neprijetne i za odihavanje škodljive, moremo je zato brz ozdraviti. Vrastvo za nje je Fellerov „Elsa-Fluid“, šteroga priporača više stojižer zahvalnih pisem. Predbojske cene. 12 kantie poštine prosto pošlje za 6 kor. lekarnar E. V. Feller, Stubica, Centrala 146. Horv. Fellerove narahi poganjajoče „Elsa-kroglice“ so tūdi dobre. 6 škatlic franko 4 kor. 40 fil.

Pošta.

Šnidec Kata. Rakičan. Prepisao sem. Višešnji penez nemate kam obrniti zavolo drage poštine. Ostanemo za List i Novine. — Vsem, ki so nam k vūzmi pozdrave i dobra želenja poslali, se toplo zahvalimo. — G. J. M. Crnci. Poslao sem sini.

Pri potrebnoj i vrednoj reči se ne pita za ceno. Dvojno mamō pa veselje, če poceni pridemo do hasnovite i neobhodno potrebne stvari. Takše so žalodec krepčajoče i milo poganjajoče Fellerove *Rabarbara „Elsa-kroglice.“* Netečnost, mržnja do dela, počasnost, slab izgled, slaba vola, večkratni glavobol, nesnenost i drūge slabe lastnosti navadno shajajo od slabe prebave. Proti tem zmotnjavam teškočam pomagajo Fellerove „Elsa-Kroglice.“

Fellerove „Elsa-kroglice“ so narejene iz rastlin. narahi poganjajo, ne škodijo, so zanesljivo, žalodec krepčajoče vrastvo. Prednost majo zato pred močnimi poganjajočimi sredstvi, štera žalodec i črevam škodijo. Posebno za deco i ženske so pripravne „Elsa-Kroglice.“ Cene predbojske. 6 škatljic franko 4 K 40 fil., 12 škatljic franko samo 8 K 40 fil.

Iz lastne poskušnje priporacamo nadale bolećine vtisajoci Fellerov „Elsa-fluid.“ Pomaga proti trganji, protini, šinjeka i prsoboli i proti posledicam prepaha i prehlajenja; da zdrav sen, moene kite, živec. Predbojske cene. 12 malih 6 dvojnih ali 2 specialnivi kantie franko 6 K., 24 malih ali 12 dvojnih ali 4 specialne kante franko 10 K 60 fil., 48 malih ali 24 dvojnih ali 3 specialnih kant 20 K.

Ki te reči šče meti, naj je naroči pri **Feller V. Eugen lekarniki,** Stubica, Centrala 146. (Zagreb žup.)

Razpošilanje se godi, če se penezi naprejšpošljejo ali po povzetji. Priporača se peneze naprejšposlati po poštnoj izkaznici, da ovak pošta 12 fil. pristojbine računa pri povzetji.

HRANIMO SE BOLE

i ozdravimo svojo deco pa oslabljene, betežne svoje domače, povekšajmo njuvo životno moč po dobroj hrani. Zdravoga, močnoga človeka ešče stūhi krūh krepí. Ali mala deca, slabokrvni, slabi nadajoječe matere, oslabljeni, betežni, trpeči, starejši, ki so beteg ali drūgo vekšo nevolu prestali, deca mozolnata, zobé metajoši, porodnice i drūgi slabi ljūde ne morejo navadne hrane živvati ar nemajo moči za prebavo. Tei moro zato lahko prebavljivo i jáko hrano meti i to najdejo v pravom Fellerovom ribjem olji. Nema niti slaboga dišeca, niti božnoga žmaja, i je tak prijetno, da je tūdi deca radi vzemejo. Ribje olje vnogo profesorov i dravnikov priporača, krv i mišišje raste ponjem, pri deci da zras kostem i njim dihalnice dobrodejno ofriši kakti gut, prsi i plūđa. Telo okrepi, povspeši ozdravljenje, okrepanje, telo ojunaci proti betegom, da tek, prebavo tira, oslabljenost, slabokrvnost, slabo hranjenje odstrani i poleg toga je li zadosta poceni. Brezpogojno je več vredno kak vsaki inozémski zmes emulzio, prašek i spodobne reči. Cene predbojske 2 kantie franko pošlje za 5 kor. v pravoj kakovosti

Feller V. Eugen, lekarnar
Stubica, Centrala 146. (Zagreb žup.)